

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

СВЪРШЕКЪТ НА ВЕКА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението с нивата, житото и плевелите	11
2. Видението с възрастта на Небето, земята и морето.....	20
3. Видението с деветте съдбоносни снопа от жетвата на човешките души	33

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

По Волята на Господ Исус Христос сега към сърцето ти идва една извънредна пророческа книга. Книга, с която Спасителят още повече ще просвети очите на всички ни, за да не бъдем в недоумение от знаменията и трусовете, които ще продължат да се случват по целия свят. И ако в края на книгата за **“Гедеон”** Църквата беше предупредена, че към нея идва възможно най-силният тръбен звук на пророческото благовестие, то и виденията, описани тук, непременно ще бъдат славно продължение за звука на Гедеоновата тръба.

Нека сега с няколко встъпителни думи да ти кажа как се роди идеята за написването на самата книга. Истината е, че след последната книга за **“Гедеон”** аз преживях пълно сърдечно и физическо изтощение. Умората от духовният товар, наложен ми от Господа, придружена с непрестанните дяволски атаки, подчини цялото ми същество на неизразима немощ. Немощ, която беше като най-убедителен знак за тежестта на Делото, в което се подвизавах за Бога през последните двадесет години. Всеки от нас е имал личните си свидетелства как след напрегната и къртовска работа силите го напускат, а краката и ръцете му треперят от слабост. А сега си представи, мили мой братко, че моята умора не беше телесна, та след крепка храна и здрав сън да се събудя напълно отпочинал и възстановен. Щеше да е прекрасно проблемът ми да е точно такъв. Но реалността в моя случай беше тази, че умората ми е духовна, а товарът си остава върху сърцето ми, без да имам никаква възможност да го направя по-лек. Може би съвсем малко облекчение усетих, когато преустанових публичното присъствие на българския сайт на служение “Мория” и оставих като ефективен само английският му вариант. В крайна сметка - ако за петнадесет години в Интернет не дочаках плодове на благодарност, братолюбие и боголюбие от хилядите анонимни посетители, то и още петнадесет години ще са наивно самозалъгване, че бих могъл да бера **“грозде от тръни”** или **“смокини от репей”**. Писаното няма да се

наруши и изговореното от Христос няма да се опровергае, когато Той ясно е заявил:

“Истина ви казвам, че никой пророк не е приет в родината си...”

¹

Какво обаче се случва, когато мнозина “пророци” бъдат единодушно приети не само в родината си, но и по целия свят? И не просто приети, но поставени на църковни пиедестали от шумна слава, величаене, възторг и ръкопляскане... Какво се случва, когато същите тези ездаци яхнат вълните на световния си успех и побързат да позлатят имената си, та скоро книгите им да се намерят по всички възможни църковни сергии, преведени на всички възможни езици? Не избледняват ли тогава Христовите думи за Божиите пророци, без дори да смущават онези, които ги прочитат? Защото Истинният и Свят Господ е казал, че Божиите пророци не са приети в родината си, а пък един куп лъскави величия са готови моментално да Го опровергават с пълното одобрение което намират не само в родината си, но и по целия свят. И ако на някой всичко това му се струва парадоксално за обяснение, то няма ли парадоксът да изчезне, ако реша да напиша едни съвършено точни думи, които са духовно продължение на Господното предупреждение? Няма ли нещата да си дойдат на място, ако запиша, че:

“Всеки лъжепророк е на върховна почит и одобрение не само в своята си родина, но и по целия свят, понеже именно така се осребрява поклонът, който нечестивецът е направил пред тъмната мантия на Сатана...”

Нека никой не подскача като ужилен от горното заявление, защото в неговата точност аз не се съмнявам, но с вярата си, съвестта си, сърцето си и живота си, заявявам, че е Истина. Божиите пророци, които са идвали на тази земя, всякога са плащали цената от най-страшно злострадание и демонично измъчване, за да явят Истината на Бога и Отца в един свят на лъжа, измама и отвратително беззаконие.

Ето така, братко мой, в размисъл върху личната си съдба на Божий пророк, аз усетих, че на Делото ми в България му е дошъл свършекът. Свършек не като отказ на Божия слуга да върши повереното от Господаря му, но свършек като липса на каквато и да било перспектива на сегашното

¹ (Лука 4:24)

ми мисионно поле. Понеже в което и разклонение на Християнството да бих отишъл с книгите си - ще ударя на камък. А ти под "камък" разбирай религиозна крепост от купища предразсъдъци и предубеждения, с които този мирянин, онзи католик, третият евангелист или четвъртият петдесятен ще отхвърлят посланията ми като еретични и лъжливи... Става така, че стъпвам с нозете си в едно обширно и пространно поле, обрасло с гъсти плевели, готови да ме убодат с тръните си, или в избуяли коприви, решени да жилият нозете и ръцете ми до смърт, но не и да се откажат от догмите и доктрините си.

Как да продължа да живея всред това поле? Или как да понеса скръбта и сълзите на неколцината ми верни братя и сестри, които трябва да бранят съвестта си и да отстояват вярата си с цената на хулене, презрение, изолация и най-отявлена религиозна омраза и нетърпимост? Ще свършат ли някога идолите на идолопоклонниците или стоките на търговците, та да реша, че Господ ще отреди ново благовремие за българите? Ще спрат ли амаличаните да грабят и николаитите да гълтат души, та да се възрадва душата ми, че Всевишният Бог е отмахнал укора от тия, които дръзко се наричат с Христовото Име? Ще спре ли да се смесва някога Рождество с Коледа и Витлеем със Санта Клаус, та да бих ликувал, че Авадонската мрежа се е прокъсала и не може вече да задържа с измамата си човешките сърца?

Двадесет години устоявах в попрището си, разпален от огнена ревност за Името, Словото, Примера и Делото на моя Господ, но не успях да събера верни хора, от които да би се напълнил дори един селски мегдан! Двеста книги се родиха от Водителството и преизобилната Благодат на моя Свят Спасител, с които Той искаше да прегърне всяко сърце и да просвети всяка душа.

Малко или много са двадесет години, братко мой?

Малко или много са стотиците видения, с които Господ ми даде да разора най-дълбоките и скъпоценни пластове на Свещеното Писание? Малко или много са сълзите, въздишките, притесненията, угнетенията, тръните, чародействата и хулите, които понесох заради Неговото Свято Име? Малко или много са семената от откровения, увещания, наставления,

поучения и просветления, които сях с размах и Божия Сила, само и само да доживея да се възрадвам, че Господ има растенията на Своята Небесна Правда и Свято Учение? Малко или много са глътките от Скрита Манна, които давах на победителите в Името Исус Христово? Кой е оня автор, на когото написаните книги да са повече от приятелите му?

Ето, казвам ти Истината, че и до ден днешен гонителите ми ме мразят и продължават да търсят под вола теле... И много им се иска да раздухат някоя конспирация, в която Божият пророк да заприлича на платен агент или шпионин, който има подмолни намерения и не му е чиста работата... Тъй де! Не може тоя Главчев толкова години да бълва писанията си, ако няма сериозен спонсор. Пък и голямо семейство има, цели четири деца е отгледал... Как става тази работа без пари, а?

Тази работа става с жертвоготовна щедрост, благодарност и постоянен дух, за които на моите врагове и ненавистници дори и през ум няма да им мине. Защото за нечистия всичко е нечисто! И плевелът няма да измени на природата си, та да би се превърнал в полски крем, нито копривата ще се откаже от желязото си, та да не я закоравява насилникът и отмъстителят.

Ето от такива тъжни мисли се изпълни сърцето ми, братко мой! И много от дните ми се превърнаха в ридание към моя Господ и Бог, защото аз наистина усетих свършека на Делото си. Понеже знам, че няма място за промяна в осквернените сърца на хулителите и гонителите ми. Те няма да се покаят за мръсните заговори и гнусотии против живота ми, понеже ги считат за свещен дълг пред червеите, на които служат и се покоряват. Дългото ми престояване като Жертва Господна пред Божия Свят Олтар за тях беше равносилно на абсолютна неангажираност на Бога спрямо слугата Му. Те изтълкуваха дългото Му мълчание като насърчение за злините им и като карт-бланш за тоталното ми опозоряване. Тъй де! Ако Бог стоеше зад Делото и името на тоя Главчев, то нямаше ли досега Той да е реагирал на негативната кампания против него? Но щом Бог не реагира, то значи, че въпросният самозванец е драскач на заблуди, с които сам си е въобразил, че му говори Исус! Ха ха ха! Хе хе хе! Тоя наистина е голям нещастник!...

Така е! Нещастник съм, защото преживях много болка и гонение заради Исус! Няма как да нарека нещастieto "щастие", колкото и да ми се

иска! Няма как да нарека тръните, впити в главата ми, теменуги или глухарчета! Няма как да нарека злостраданието си утеха, нито пък да забравя, че и на моя Господ Душата Му беше прескръбна до смърт в Гетсиманската градина. Но ако има нещо, за което да предупредя всички, които ме мразят и се присмиват на окаяността ми, то е, че много скоро Господ ще започне да говори, а слугата Му ще млъкне. Ще млъкна не за ден, седмица или месец, но до свършека на века. Защото е редно моят свършек да дочака другия свършек, който е пророкуван от Христос в Евангелието. Защото именно за Неговия пророкуван свършек Той отново се сниши до сърцето ми и започна да ми говори, като казваше:

“Добри Ми и Верни слуго! Виждам прелялата скръб, която изпълни сърцето ти и знам колко печална е равносметката, която си направил след двадесет години на неуморно подвизаване в Моето благовестие. Но Аз ти казвам да секрепиш в Святите Ми думи, че никой труд за Мене не е напразен. Той може да изглежда така само на пръв поглед, но в никакъв случай първият поглед не е свършен свидетел на Небесната Истина.

Небесната Истина за твоето слугуване на Отца, Сина и Святия Дух ще ти потвърди, че Аз и Отец Ми те изпратихме да препънеш мнозина, за да се спасят малцина. Книгите, които ти дадох да напишеш, вдигнаха мира между дявола и блудницата, тъй щото царете ѝ вкупом избежумяха, а търговците ѝ до един побесняха.

Ти, Стефане, беше острият сърп Господен, който посече нечестивите, за да бъдат събрани при свършека на купове за изгаряне. Затова и злостраданието ти беше твърде голямо, защото седем червея на Сатана надъхаха всичката си пръст против Делото ти. И църквите, в които беше регистрирано отстъплението от Завета Ми, те нарочиха за съблазнител и еретик, та всячески да съумеят да задържат мира си с дявола. Не ти ли показах това в книгата за Гедеон, където ти сам се видя да събаряш жертвеника на Ваал и ашерата на Езавел? А знаеш ли ти какво е за една блудница да изгуби мира си с дявола? Знаеш ли какво е, когато седем червея скърцат в прегорелите съвести на църковни лидери, като им

докарват страх, че ще изгубят поощренията и привилегиите си, ако категорично не те заклеймят като лъжепророк? Знаеш ли какво е усещането, когато дяволският ултиматум накара един пастор да оправдае търговията на Мамон и грима на Езавел, а да се поругае с Благодатта на Отца и с Извора на Сион?

Лесно ли се играе хоро, в което ръцете на хороиграещите са вързани с железни вериги, от които те не могат да се освободят поради компромисите, които са сторили в умноженото беззаконие? Стигат ли такива беззаконници до покаяние, когато самата мисъл, че биха се показали грешни пред паствата си, рикошира в гордост и честолюбие? Та нали всички люде са запечатвали с "Амин" хулите и злословията им против Божия пророк? Как тогава запечатаното "Амин" да би се превърнало в "Да не бъде! "? Възможно ли е това, слуго Мой?"

"Ах, Господи мой! От думите Ти разбирам, че става дума за фатална обреченост, която ще преследва всичките царе на великата блудница. И ако някой църковен лидер е похулil публично слугата Ти, наричайки го "лъжепророк" или "еретик", то той ще повтори и потрети хулата именно заради железните вериги, с които е вързан. Така си обяснявам и факта, че за двадесет години нито един от хулителите ми не поиска прошка за това, че ме е похулil, нито пък, че ще го сторят до свършека..."

Господ с внимание слушаше думите ми, а след това продължи да ми говори, като казваше:

"Ако Гневът Ми би се отрицил против хулителите ти според мярката на беззаконието им (в едно съвсем човешко очакване), то скоро пред дома ти да би станала километрична опашка от ужасени нечестивци, които всячески се надяват да уталожат Господния Гняв, търсейки пълно опрощение от Божия пророк.

Но Аз, слуго Мой, имам един по-страшен Гняв за тези, които Ме нарекоха "дявол" и "Сатана", като сториха непростима хула спрямо Святия Дух. И Моят Свещен Гняв е да им въздам не в този свят, но в бъдещия. Не тук, но оттатък! Не отсам, но отвъд! Защото прошката,

поправлението и възвръщането са възможни за грешния само в този живот, докато той има дъх в устните си и сълзи в очите си.

Оттатък всичко е запечатано за Съда, Стефане!

От първата до последната секунда на човешкия живот!

Всички нечестиви мисли, думи и дела, които не са били покрити от Кръвта на Агнеца, остават запечатани за един последен прочит от Вечния Съдия в Деня на Страшния Му Съд! А много по-страшни и ужасни от явните грехове и явните престъпления на нечестивите са тайните им грехове и престъпления!

Къде ще се явят тогава тези, които на всеослушание от амвоните си заявяваха против тебе, че ти говори дяволът, за да угодят на червеите в сърцата си? Ще изтрият ли спомените от нечестивите си сърца, както някой с гума трие текста от молив? Не изтрива ли така греховете и престъпленията от сърцата само Кръвта Ми, с която са се поругали? И как ще понесат Гневния и Свещен Глас на Съдията, Който ще ги попита:

“Аз дявол и Сатана ли съм, че похулихте виденията на слугата Ми като дяволски и сатанински? Святият Ми Дух беззаконен дух ли е, че Го похулихте и нарекохте “измамник”? Отец Ми, Любящият, извор на тъмнина и лъжа ли е, че забранихте на паствата си да пият Водата и Виното Му и да ядат от Хляба, Маслото и Солта Му, които Той щедро изля в сърцето на пророка Си?”

Как ще Ми отговорят остриетата на Езавел, Корей и Мамон? Ще остане ли дъх в сърцата им от пояждащия Огън на Гнева Ми? Как ще Ми отговорят онези безумни човеци, които побързаха да викат “Амин” на всяка пастирска хула, без да изпитат духовете? Няма ли тогава да са твърде ужасени, че са в една обща верига със слепите си водители?

Ето, казвам ти, че дойдох при теб от Сион, за да те вдъхновя да напишеш една най-помазана и Свята книга, в която ще дам на Моята Църква да познава Свършека на Века. Оня Свършек, за който говорих в притчите Си. Оня Свършек, за който всички трябва да знаете. Оня Свършек, за който тръбата на последния Ми Гедеон ще

стане не просто бучаща, но оглушителна в силата си, та дано би отвърнала нечестивия от нечестието му, и беззаконния от пътя на погибелта.

Аз, Алфата и Омегата, Началото и Краят, Първият и Последният, все още говоря и не мълквам!”

1. ВИДЕНИЕТО С НИВАТА, ЖИТОТО И ПЛЕВЕЛИТЕ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Има много земеделци на този свят, които сеят семената си, напояват нивите си и жънат реколтата си. В крайна сметка - благодарение на техния труд имаме храна на трапезата си. Жито, ориз, царевица, зеленчуци, подправки, плодове - за всички тях има семена, които се посяват в плодородния чернозем. И никой от земеделците - били те сеячи или жетвари - не се е изправял пред невъзможната ситуация да посее едно, а пък да поникне друго. Кой каквото сее - това и ще пожъне, защото Творецът е вложил в Творението Си неизменими закони на сеенето и жъненето. И това е чудесно, защото трудът, който влагат земеделците в сеитбата си, е напълно предвидим при жетвата. Друг е въпросът, че и много други растения, освен посятите от стопаните, ще се опитат да виреят в нивите им. Растения, които също ще искат да се развиват от хранителния хумус в почвата, без обаче да принесат никаква полза от растежа си, но тъкмо обратното - поражения и вреда за добрата реколта. Ето тези растения са плевелите - диви и саморасли, упорити и безполезни.

Един трудолюбив стопанин никога няма да остави плевели да поразят нивите му, но своевременно ще ги изкорени, за да си гарантира добра реколта. И ако в земен план нещата имат своя здрав разум, то какво да кажем за Небесния? Как стои там въпросът със сеенето и жъненето? Или как да си обясним факта, че след двадесет века благовестие на света има толкова различни "сортове" християни и църкви? Та нали в началото, когато създаде Своята Църква, Господ беше Един е Учението Му Едно? Нали Сам Божият Син Христос беше Семето, слязло от Небето, за да се посее в сърцата на всички, които Го повярват? Нали и до днес никой не е изтрил верните апостолски думи, които гласят:

"Има едно тяло и един Дух, както и бяхте призовани към една надежда на званието ви: един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички..."²

² (Ефесяни 4:4-6)

Как стана така, че едното Тяло се превърна в много тела, Единият Дух в много духове, и едната вяра - в много вероизповедания? Семето Христос ли се видоизмени, та да е толкова пъстро Християнството или нещо друго се случи? Възможно ли е Семето на Бог Отец да се промени, след като Словото казва за нашия Господ, че е **“Същият - вчера, днес и завинаги”**? Разбира се, че не е възможно! Възможно ли е Отческата Благодат да се е променила, след като за нашия Небесен Отец е писано, че остава **“без изменение или сянка от промяна”**? Разбира се, че не е възможно? Защо тогава за двадесет века се появиха три разклонения в Християнството - Православие, Римокатолицизъм и Протестантство? Защо и всред самите разклонения се появиха и много други, та да стане картината още по-раздробена и непонятна? И колко от нас се замислиха върху сериозните думи на Господ Исус Христос, с които Той ни пита:

“Обаче, когато дойде Човешкият Син ще намери ли вяра на земята?”³

Нека си представим тази ситуация с пристигането на Христос! Той идва на земята, за да намери Вяра, а пък трите религиозни разклонения Го посрещат - всяко с вярата си.

“Здравей, православни Иисусе! Приеми вярата ни!” - викат първите.

“Здравей, католически Иисусе! Приеми вярата ни!” - викат вторите.

“Здравей, протестантски Иисусе! Приеми вярата ни!” - викат третите.

Но в следващия миг Човешкият Син изненадва всички, като казва:

“Аз не слязох от Небето, за да търся и намеря вашата вяра! Не! Аз дойдох да открия Моята Вяра! Тази Вяра в Този Завет, Който ви оставих в Евангелието! Явете Ми Моята Вяра! Вярата, с която Отец, Синът и Святият Дух правят обиталище в човешкото сърце, за да бъде там техният Храм! Вярата, която няма нужда от ръкотворни храмове, нито са й потребни служения от човешки ръце! Тази Моя Вяра ми явете и влезте с нея в Небето, за да бъдете Моята Невяста на Сватбената Ми вечеря!”

³ (Лука 18:8)

Какво ще се случи след такова пристигане на Христос, братко мой? Ще се откажат ли посрещачите от вековните си традиции и догми, та дано биха приели Вярата на Божия Син в сърцата си? И ще приеме ли Небесният Зеделец да пожъне спасително цялата Нива, наречена Християнство, за да задоволи очакванията на всичките разнородни растения, поникнали в нея? Ами ако тези разнородни растения не се търпят и понасят в този свят, понеже всяко разклонение отрича останалите две, то как ще се понасят и живеят с Мир и Благодат в Небесния Ерусалим? Няма ли и горе постоянно да си правят брожения и конфликти, спорове и анатемосвания? Кой е този стопанин, който ще пусне жетварите в нивата си, за да пожънат всичко, което е расло върху нея, ако то не е еднородно и скъпоценно? Ще рискува ли такъв стопанин да превърне житницата си в "плевелница"?

"Ама брат Стефане! Що за дума решаваш да измислиш, след като такава дума "плевелница" изобщо не съществува?" - би реагирал някой.

Наистина ли не съществува такава дума? А цялата Християнска религия на този свят какво друго да е, ако не плевелница? Тези, които решиха да си построят на земята царство без цар и Християнство без Христос - на житни класове ли да ги оприличавам? Църковните милионери и кариеристи като растения на Правдата ли да ги приемам? Блясъкът, разкошът и разточителните пиршества на папи и кардинали, патриарси и митрополити, бизнесмени и шоу-евангелисти за апостолска саможертва ли да ги смятам?

Ако за двадесет века Християнство книжниците в Църквата натрупаха планини от съждения, доктрини и поучения, то как не се намериха поне няколко скъпоценни камъчета, в които да заблести най-верният прочит на притчата, която нашият Господ ни изговори в "Евангелието от Матей"? Защото именно в тази притча се оглежда цялото днешно Християнство. А думите на самата притча гласят:

"Небесното царство се оприличава на човек, който е посял добро семе на нивата си; но, когато спяха човеците, неприятелят му дойде и пося плевели между житото, и си отиде. И когато поникна стволът и завърза плод, тогава се появиха и плевелите. А слугите на домакина дойдоха и му казаха: Господине, не пося ли ти добро

семе на нивата си? Тогава откъде са плевелите? Той им каза: Някой неприятел е сторил това. А слугите му казаха: Като е тъй искаш ли да идем да го оплевим? А той каза: Не искам; да не би, като плевите плевелите, да изскубете заедно с тях и житото. Оставете да растат и двете заедно до жетва; а във време на жетва ще река на жетварите: Съберете първо плевелите, и вържете ги на снопове за изгаряне, а житото приберете в житницата ми...”⁴

И когато учениците на Христос Го помолиха да им разясни скритото в изговорената притча, тогава Той им каза:

“Сеячът на доброто семе е Човешкият Син; нивата е светът; доброто семе, това са чадата на царството; а плевелите са чадата на лукавия; неприятелят, който ги пося, е дяволът; жетвата е свършекът на века; а жетварите са ангели. И тъй, както събират плевелите и ги изгарят в огън, така ще бъде и при свършека на века. Човешкият Син ще изпрати ангелите Си, които ще съберат от царството Му всичко що съблазнява, и ония, които вършат беззаконие, и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби. Тогава праведните ще блеснат като слънцето в царството на Отца си. Който има уши да слуша, нека слуша...”⁵

Имаха ли плевелите уши, та да слушат и проумеят думите на Исус? Имаха ли книжниците разум, та да разберат, че единствената причина за днешното състояние на Християнството е скрита в думите на Небесния Стопанин, Който ясно казва на слугите Си каква да е съдбата на житото и плевелите:

“Оставете да растат и двете заедно до жетва...”

Не се ли сбъднаха на света точно тези Божии думи? Не растяха ли както житата, така и плевелите до това последно време? И не нарече ли светът цялата Нива Християнство, понеже беше измамен от червеите на Сатана, та да приема и плевелите за съучастници в Новия Завет? В крайна сметка Нивата си е Божия, ако и в нея да растяха разнородни растения. Но ето това решение на Господ Исус Христос - да остави и едните и другите да

⁴ (Матей 13:24-30)

⁵ (Матей 13:37-43)

растат до жетва - се превърна във възможно най-сериозното сито, което да пресее и определи сетнината както на житата, така и на плевелите. Самите пълномощия, които Той даде на духа на Антихрист бяха такива, че да измами всички, които не обичат Небесната Му Правда, но искат да вършат беззаконие. И ако да бих продължил да размишлявам в Духа на Христовата притча, то скоро да бих напомнил и за нивата Акелдама, в която се насаждат поклонниците на Мамон, и за земното лозе, в което плевелите на Езавел пръскат отровния грим на майка си. Но нека сега да продължа с думите на моя Господ, в Чието Свято Присъствие оставах с духа си. Ето какво ми каза Той:

“Слуго Мой! Всичко, което написа по-горе за Моите Верни братя и сестри е плод на вдъхновението ти от Святия Дух. Защото днес именно Християнството е Нивата, в която плевелите и житата бяха оставени да растат до времето на жетвата. Но в Моята притча има няколко важни стиха, които непременно искам да ти разкрия в Дух на мъдрост и откровение, за да подготвя сърцето ти за още по-големите дълбочини на тази пророческа книга.

Виж тогава първият стих в Моята притча, който гласи:

“...когато спяха човеците, неприятелят му дойде и пося плевели между житото, и си отиде...”

А сега, Стефане, Ми отговори, според както те води Моят Дух:

Кога заспаха човеците и защо заспаха?”

“О, скъпоценен мой Учителю! Човеците заспаха, когато престанаха да бдят за Чистотата и Святостта на Твоето Учение! Сам Ти ни предупреди, като изрече в Евангелието думите, които гласят:

“Ние трябва да вършим делата на Този, Който Ме е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи...”⁶

Апостолът Ти Йоан предупреди всички ни в своето първо послание за тази **“нощ”**, която беше заповяданата активност на духа на Антихриста, като написа:

“Дечица, последно време е; защото както сте чули, че иде Антихрист, и понеже сега има много антихристи, от това знаем, че е

⁶ (Йоан 9:4)

последно време. От нас излязоха, но не бяха от нас; защото ако бяха били от нас, щяха да си останат с нас; но излязоха, за да стане явно, че те всички не са от нас...”⁷

“От нас излязоха...” - ни каза Йоан. И с тези свои думи Апостолът Ти напълно потвърди, че антихристите са плевелите, поникнали в същата онази **“Нива”**, в която Ти, Господи, пося семената Си. Именно духът на Антихриста, който е лъжепророкът, със седемте си червея пося плевелите между житото, тъй щото отровните му ереси напълно се проявиха всред църквите в Ефес, Пергам, Тиатир, Сардис и Лаодикия. Така дяволът упои мнозина с виното на блудодеянията и те омаяни заспаха...”

“Точно така е, слуго Мой! Омаяните наистина заспаха мъртвешки сън, от който така и не се събудиха, докато Аз не хвърлих душите им в огнения пъкъл. Но докато те приживе спяха - Нивата Ми вече се пълнеше с плевели, които задушаваша житните класове и ги погубваша с гордостта, алчността и презрението си. Така стигаме до следващите стихове от притчата Ми, които гласят:

“А слугите на домакина дойдоха и му казаха: Господине, не пося ли ти добро семе на нивата си? Тогава откъде са плевелите? Той им каза: Някой неприятел е сторил това. А слугите му казаха: Като е тъй искаш ли да идем да го оплевим?”

И ето въпросът Ми към теб:

Кои бяха “слугите” от притчата Ми, които Ми предложиха да оплевят Нивата Ми, а Аз не им разреших тази прибързана стъпка?”

“О, Господи! Без всякакво съмнение тези **“слуги”** бяха четиримата Ти Архангели - Рафаил, Гавриил, Уриил и Михаил. Понеже именно те бяха работниците по засяването на Нивата Ти. Рафаил я напои с Покаяние. Гавриил я зася със семената на благовестието. Уриил я обля със Свята слънчева Светлина, а пък Михаил беше готов да изтръгне плевелите с Меча си. Тъй щото, най-вероятно, точно той първи Ти е предложил да подействаш с Гняв на въздаяние върху плевелите...”

⁷ (1 Иоаново 2:18-19)

“Свръхестествено знание се яви на устните ти, Стефане. Именно Михаил беше Архангелът, който поиска да оплеви Нивата Ми. Но Аз очаквам да Ми дадеш пълния отговор, а именно:

Защо Аз не разреших на слугите Си да оплевят Нивата Ми, при все, че те успешно са поразявали нечестието, както сториха това при Вавилонското стълпотворение, а по-късно и във въздаянието над Содом?”

Въпросът на Исус беше пълен с неизразима тайна, но Скритата Манна в духа ми подежда твърде мощно, тъй щото отговорът се яви на устните ми, а аз с вълнение извиках:

“Исусе! Премъдри мой Господи! Ти не разреши на Михаил да оплеви Нивата Ти, защото така би лишил от пълномощията Си духа на Антихрист, чрез когото отсяваш всички нечестивци, които мразят Учението и Завета Ти и не са достойни за Царството Ти! Едно поражение върху плевелите в онова древно време щеше да лиши Църквата Ти от ситото, което пресява Верни от неверни, Чисти от нечисти, Свети от скверни. А Ти, Господи, всякога Си искал човеците да Те следват с Любов, от добра воля, както е добро Семето, с което Си засял Нивата Си. При едно огнено въздаяние над плевелите Ти би получил почит и следване от страх и респект, а не от Любов. А така би се осуетила Благодатта на Отца...”

Господ се усмихна на последните ми думи и погали главата ми. А след това със съкровен Глас ми проговори, като казваше:

“С кой друг да бих се разговарял за тайните Си, както говоря с теб? И кой друг да посветя в дълбочините на Словото Си, освен слугата, който двадесет години вярно Ме следва и върши Волята Ми? Някога казах на всички ви, че ще отворя устата Си и ще ви изкажа всички тайни от Сътворението на света. А ето, слуго Мой, че ти сега си пред прага на тайната, която запазих за това Мое идване към теб.

Затова сега чуй третия Ми въпрос към теб, а именно:

Какво представлява жетвата от притчата Ми, когато Аз ще заповядам на жетварите Си да съберат плевелите на снопи за изгаряне, а житото да приберат в житницата Ми?”

“О, Спасителю мой! Ти Сам Си разяснил на учениците в Евангелието, че жетвата е свършекът на века, а жетварите са ангели!”

Исус се разсмя сърдечно на думите ми, а след това продължи да ми говори, като казваше:

“Разбира се, че съм обяснил какво е жетвата, слуго Мой! Но Аз не бих ти задавал въпроси, на които съм дал ясни отговори в Евангелието! Аз ти задавам въпроса, на който отговор няма Моята Църква, и затова пак ще го повторя, но този път вече разширен:

Какво представлява жетвата, която е Свършекът на Века? Какъв е този Свършек на Века или за какъв Век изобщо става дума? За първи век от времето на Евангелието ли иде реч, или за двадесети век в края на дните? Или може би съм имал в предвид двадесет и първи век, в чието начало живеете вие днес?”

Този път пред духа ми стоеше стена от незнание, а аз не можех да отговоря на моя Господ. И Скритата Манна в духа ми никак не искаше да проблесне, та да бих получил верен отговор. За какъв **“век”** наистина ми говореше Спасителят? Ако беше променил думата **“век”** със **“свят”**, то нямаше да имам никакъв проблем в разбирането. Просто - идва Господ в Пришествието Си и това е свършекът на стария свят. Но Исус изрично е казал в Евангелската Си притча, че става въпрос за **“век”**. И защо Той ми говори за свършека на един **“век”**, когато от земната Му мисия до днес преминаха двадесет века?

Докато се бях отдал на размисъл и мълчах, Господ наруши мълчанието и отново ми проговори, като казваше:

“Трудно ли ти е да Ми отговориш? Разбира се, че ти е трудно, понеже ти задавам въпрос от дъното на Златната Стомна, където са останали неизпити гълтки, слуго Мой! И Аз не само, че ще ти дам да ги изпиеш, но ще те въздигна с мен до Божието Светилище, където Сам Отец Ми ще те помаже за настойник на най-дълбоката от тайните на Небесното Царство.

Тайната за Свършека на Века!

Затова сега ти последвай своя Господ! И нека с теб Ме последват всички, които хранех и възраствах през годините на

всичкото ти слугуване за Царството! Защото в тях виждам Моите жита, които са достойни да влязат в житницата Ми!

Аз, Алфата и Омегата, все още говоря и не млъквам!

Блажени жадните за Моята Скрита Манна, защото ще се напият!

Блажени гладните за Правдата Ми, защото ще се наситят!”

2. ВИДЕНИЕТО С ВЪЗРАСТТА НА НЕБЕТО, ЗЕМЯТА И МОРЕТО

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

С всичкото братолюбие, с което Спасителят е изпълнил духа ми, аз сега се моля да бъдеш загърнат и утешен в Святия Дух, за да имаш Силата да понесеш Истината, както я понесе моето сърце. Темата за плевелите е една от най-болезнените в Църквата и на много места тя е табу, сякаш, че плевели изобщо не съществуват. Фокусът на вярващите стига само дотам - да се изобличават, заклеймяват и осъждат плътските грехове на човеците, сякаш, че с тях се изчерпва цялата тема за беззаконието. Нека обаче да ти кажа, че никой грешник, низвергнат за греховете си, няма и не може да има съдбата на плевел, просто защото попада под пресата на презрението и всеобщото отхвърляне. Някои християни явно точно така разбират и тълкуват думите на Апостол Павел:

“Отлъчете нечестивия човек изпомежду си...”⁸

Когато отидеш на едно поле, засято с пшеница, то ще ти направи впечатление, че житните класове не придобиват висок ръст и стигат най-много до кръста на възрастен човек. Така ли стои обаче въпросът с плевелите? И най-беглото наблюдение върху пустеещи земи или крайпътни участъци ще ти докаже, че плевелите се извисяват, стигайки дори до един човешки ръст, че и повече. Изскубни тогава един такъв плевел от корена му и иди, та съпостави височината му с тази на житните класове. И тогава сам ще се убедиш, че плевелът има завиден за житата ръст. Ако трябва да говорят с него, житата ще си изкривят стволите на четиридесет и пет градуса, за да се получи общението. Това иде да покаже, че плевелът между тях е най-малкото първенстваващ или високопоставен. Не е лесно да се завърже разговор с такъв великан, нали? И на Апостол Йоан никак не му е било лесно да завърже разговор с плевела Диотреф. Затова, с болка на сърцето, Христовият Апостол е написал в посланието си:

⁸ (1 Коринтяни 5:13)

“Писах няколко думи до църквата; но Диотреф, който обича да първенствува между тях, не ни приема. Затова, ако дойда, ще му напомня за делата, които върши, като бръщолеви против нас лоши думи. И като не се задоволява с това, той не просто че сам не приема братята, но възпира и тия, които искат да ги приемат, и ги пъди от църквата...”⁹

А сега си представи същият този плевел в днешно време. Дипломиран, костюмиран и ръкоположен за лидер от някой църковен фараон. Ще реши ли някой християнин да оспорва авторитета му или да говори с него като равен с равен, сиреч, като жито с жито? Няма ли по-скоро да го гледа в захлас и да си мечтае един ден и той да придобие същия ръст? И ако Господ Исус Христос заповяда в Евангелието Святото Си повеление, че онзи, който е пръв между нас, ще бъде слуга на всичките, то как да се вместят в думите Му днешните потомци на плевела Диотреф? Къде им е смирението или в какво им е слугуването? Защо ги е срам дори слуги да се наричат, а предпочитат гръмките титли - за предпочитане с табелка върху ревера на сакото? Що за гнусен и извратен модел, който може единствено да съблазнява? За съблазън ли трябва да служат служенията в Църквата или за нелицемерно братолюбие и съвършено единомислие?

Отново те моля, братко мой! Никак не се наскърбявай от плевелите, нито да изпада в унилоост духа ти, защото всичкото това съжителство между жита и плевели е допуснато от нашият Господ, за да бъдат изпитани духовните ни устои, и през ситото да устоят само Званите, Избраните и Верните. А наместо това се замисли докъде би стигнал пророкът Господен, ако за всяка своя написана книга тръгнеше да събира един куп подписи от църковни величия и височайши трупове, които да определят надеждната му доктриналност и препоръчване. Нямаше ли още при първата книга против търговците в Храма да изпадна в чрезмерна скръб, понеже тлъстите църковни бизнесмени не искат изобличаване на бизнеса си?

О, варосани гробници и рожби на ехидна! Ако бях се допитвал до паяжината на сърцата ви нямаше да съм Христов слуга, но жалък щатен

⁹ (3 Иоаново 1:9-10)

ваксаджия, който лъска марковите ви чепици и прегъва гръбначния си стълп за едно потупване по рамото!

Но аз направих избора си и приех наложеното си злострадание от моя Господ. Защото е по-желателно да претърпя четиридесет удара от бич с оловни топчета, отколкото веднъж да се здрависам с мазна и подкупна ръчичка, в която звънтят сребърниците на Мамон. Защото предпочитам да остана още десет години в тъмница от религиозно отрицание и омраза, отколкото да седна на мек фотьойл в кабинета на петдесетен фараон.

Пиша за всичко това като ветеран, който свидетелства от края на Пътя, а не като новобранец, който тръгва в началото. И ако все още сърцето ми е нужно на Исус, то е, понеже съм платил всичката възможна цена за Доверието и Приятелството Му. Църкви няма да си спомнят за мен в Мига на Грабването, но Той ще спомни слугата Си. Пастори и презвитери няма да ми окажат почит и уважение, но Той ще ме направи достопочитаем на Святия Си Хълм. Затова нека да продължа с Неговите думи в изявата на едно от най-скъпоценните и Свети видения, които Той е давал на сърцето ми. Ето думите, които ми проговори Исус в мига, когато ме въздигна до Божието Светилище:

“Слуго Мой! Отдавна мина времето, когато нудех сърцето ти да върви след Мене и те призовавах да вършиш Святото Ми Дело. Това беше време, в което ти все още се утвърждаваше в Божия Пророчески Дух и призивът беше неизменна част от общуването Ми с теб. Сега останаха единствено Приятелството и Доверието, защото те са напълно достатъчни, за да Ме последваш където и да е. Било във височините на Святостта или в дълбочините на Мъдростта.

Има мнозина слуги, които не познават мислите на Господаря си и бързо се съблазняват и наскърбяват, когато очакванията им не се покрият с реалността. Те просто забравят, че Аз съм Алфата и Омегата, и на Сина Отец е дал да извършва съдба над всичко и всички. А тогава липсата на смирение превръща такива слуги в бунтовници спрямо Духа Ми. А бунтът води до отпадане и връщане назад. И още по-страшното - до отстъпление от Святия Ми Дух.

Как мислиш тогава? Какво е мястото на отстъплението в Моята притча за Свършека на Века?”

“О, Свети Господи! Аз мисля, че отстъплението е фаталното пресичане на границата, която разделя духовното Присъствие на Светлината от присъствието на мрака и тъмнината. Това е гибелната стъпка, която човек никога не би трябвало да направи, защото е равносилна на самоубийство. Апостолът Ти Павел във “Второто послание към Солунците” ни предупреди, че Твоето пришествие няма да се случи, докато не дойде отстъплението и не се яви човекът на греха и синът на погибелта. Ето защо мисля, че отстъплението е заповяданата съдба за всички плевели, които дяволът пося в Нивата Ти. Тези, които не обичаха Истината Ти, за да се спасят, но прилепиха сърцата си към червеите на дявола...”

“Вярно и точно Ми отговори, Стефане! Но сега чуй и втория Ми въпрос, преди да въздигна духа ти до Светилището на Моя Бог и Отец. А ето и въпросът Ми:

Тези плевели, които неприятелят пося в Нивата Ми, имало ли ги е на земята и преди Моето Рождение и Свята Мисия като Човешки Син?”

“О, Спасителю мой! Плевелите се появиха на земята още с Отеческото проклятие върху нея поради грехопадението на Адам и Ева. Защото Отец в Гнева Си каза на Адам:

“Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: Да не ядеш от него, то проклета да бъде земята поради тебе; със скръб ще се прехранваш от нея през всичките дни на живота си. Тръни и бодли ще ти ражда; и ти ще ядеш полската трева. С пот на лицето си ще ядеш хляб, докато се върнеш в земята, защото от нея си взет; понеже си пръст и в пръстта ще се върнеш...”¹⁰

“И на този въпрос Ми отговори вярно и точно, Стефане! Защото същите тръни и бодли, изпълнили битието на Адам, дяволът пося и на Моята Нива. Но ти сега проумей от твоя Господ, че с грехопадението човеците отключиха една друга възраст в живота

¹⁰ (Битие 3:17-19)

си, която не е плътска, но духовна. Едно друго остаряване, което не е за тялото, но за сърцето. Понеже, когато Аз създадох Адам и Ева, не ги сътворих като бебета, които да растат, но като зрели личности, които бяха на определена Небесна възраст. А каква беше възрастта им, слуго Мой?”

“О, Исусе! Като зная, че човекът беше създаден по Божия Образ и подобие, то със сигурност ще Ти отговоря, че възрастта на Адам и Ева беше тридесет и три години, колкото е и твоята Вечна възраст в Небесния Ерусалим...”

“Виж тогава отново думите на Моя Отец! Защото Той ясно каза на Адам, че след грехопадението ще умре и ще се върне в пръстта, от която е бил взет. Това не означава ли, че Адам и Ева са прекрачили онази граница на отстъплението, за която те питах в началото на разговора ни? И няма ли отстъплението да започне категорично да увеличава възрастта на Адам и Ева, та да не останат на онези чудни тридесет и три години от блаженството в Едемската градина?”

“Точно така е, Премъдри мой Господи! Адам и Ева щяха да остаряят и да умрат!”

“А умирането им нямаше ли да им бъде свършек?” - отново ме попита Исус, а аз усетих как думите Му ме теглят към неизразима тайна. Затова с вълнение проговорих на Спасителя, като Му казвах:

“Исусе! В този миг Ти разпалваш в духа на слугата Си силна жажда за Скритата Манна! Защото разбирам от думите Ти, че грехопадението на Адам и Ева е отключило духовното остаряване на човешкия род, докато пръстта прибере и последните пръстни потомци на пръстния Адам. А това духовно остаряване е именно достигането до Свършека на Века, за който Ти говориш в притчата Си. Така ли е, скъпоценен мой Учителю? Вярно ли разсъждавам над думите Ти?”

Господ се разсмя с твърде сладък смях, а след това се взря с дълбокия Си поглед в сърцето ми, като казваше:

“Ти наистина си жаден за Скритата Ми Манна и сърцето ти пламенно ревнува за Моите тайни. Верни са думите ти, Стефане,

макар и непълни. Но ето затова сега те въздигам с Мен до Светилището на Отца Ми, за да те помаже Той с могъщата Си Десница за настойник на тази Свята тайна, която твоят Господ не е давал на други Свои слуги от създанието на света. А сега Ме прегърни и ела с Мен!”

С неописуем възторг и благоговение аз прегърнах Исус, а Той ме въздигна в Святия Си Дух. Така, след едно мигновение, очите ми отново съзряха сиянията на Небесния Град, и аз пак преминах с Господ през Портата на Исахар, като Го последвах по златната улица до Божието Светилище. И ето, че Спасителят застана пред вратите на Светилището, като ми казваше:

“Коленичи, слуго Мой, в Свялото Присъствие на Моя прославен Отец, защото благоволенията Му към теб е твърде голямо, понеже се превърна през годините в един от скъпоценните Му жертвени юнци!”

Едва чул Свялото повеление на Исус, аз коленичих и наведох глава пред мраморните стъпала на Светилището, а Господ отвори вратите и вдигна напред ръцете Си, като казваше на Всемогъщия:

“Святи Мой Отче! По Твоята Свещена Воля Аз доведох слугата Ти в Свялото Ти Присъствие! Благоволи, Отче Мой, да го направиш настойник на тайната за Свършека на Века, защото пророкът Ти е последният Гедеон на земята и пророческото слово вече тръби и ужасява враговете на Сион!”

В отговор на Исусовите думи Отец протегна Десницата от Престола Си като докосна главата ми и я запали със Свят Огън. И Масло потече от пръстите на Всевишния, като се възля от главата по скулите и гърба ми. А тогава Отец ми проговори, като казваше:

“Слуго Мой, когото вярно и истинно съм посочил за пророк на Сион! Ти удържа всичката ярост и злоба на плевелите, които ти дадох да посечеш с Меча на Правдата Ми. Не се отвърна и не побягна назад, но предаде душата си на опозоряване заради Сина Ми, и сърцето си на похулване и човешка омраза! Не трепна от воя на Сатана, и не се смути от чудовищните жила на Авадон, като че

да умираше стократно за Исуса! И не обичаше живота си до толкоз, че да бягаш от смърт! Понеже ти умираше - Божиите чеда живееха! И не просто живееха, но възрастиха чрез Святите думи и видения на Моя Единороден Син!

Теб посочвам и определям за достоен настойник на тайната, свързана със Свършека на Века! И като я приютиш в сърцето си с всички останали тайни, на които те направих настойник - очаквай с преславна радост мига, когато за последен път ще влезеш през Портата на Исахар, за да ти дам Наградата, за която се трудеше с всеки удар на сърцето си.

Възправи се сега, силни Мой слуго, та последвай Исуса в Моето Светилище, за да изпиеш най-дълбоките глътки от Скрытата Манна и Свършекът на Века да стане явен за сърцето ти!"

След последните думи на Отца Святото Му Миро пламна върху мен, а пламъците потънаха през главата, скулите и гърба ми, нагорещявайки целия ми дух. И аз, като не можех да се позная поради състоянието си, никак не смеех да помръдна. Но тогава Господ ме привдигна с ръцете Си, като ми казваше:

"Не си ли ти главня от Огъня на Отца Ми? И няма ли скоро да подпаля чрез тебе шатрите на сатанинското нечестие? Казвам ти, че непременно ще го сторя! А ти сега върви с Мен, за да влезем в Светилището на Отца Ми и да ти покажа Свършека на Века в Залата на Божието Предуздание..."

С вълнение, което не мога да опиша, аз се възправих и влязох след Господ в Божието Светилище. Така отново заставах пред позната врата от нежен планински кристал, на която блестяха буквите "Алфа и Омега", сътворени от самородни диаманти. А в следващия миг Исус я отвори, като ми казваше:

"Пристъпи след Мене, Стефане! Защото ако тази Зала можеше да говори, то би изповядала, че си ѝ най-честият посетител от човешките синове..."

Така Спасителят пристъпи до центъра на Залата, а пред нозете Му се появи златен кръг с ключалка, вграден сякаш в самия мраморен под. И

когато аз се приближих до Него, Той бръкна в мантията си и извади Златна Стомна, като ми казваше:

“Повдигни Стомната към устните си, та изпий най-дълбоките глътки от Скрита Манна, които пазех и задържах за този твой достъп до Божието Светилище...”

Преливащ от вълни на блаженство и Отечески Огън, аз повдигнах Стомната със Скритата Манна към устните си, когато Свята течност с дъх на мед и кориандрово семе се разля в дълбочините на духа ми. И Огънят на Отца се съедини с Манната като направи пламъци да възлизат от дъха на устните ми, и през погледа на очите ми. А тогава Господ отново бръкна в мантията Си и извади огнен ключ, като ми казваше:

“Този ключ е изкован от Божиата Мъдрост в най-силния Огън на Отца Ми! А да го държи в ръката си и да отключи златния печат на Века може само оня, когото Отец Ми лично изпълни с Огъня Си! И ето, слуго Мой, ти си посоченият за настойник на Святата тайна, скрита под този златен печат. Вземи ключа от ръката Ми и отключи печата, като завъртиш ключа от ляво на дясно...”

Протегнах ръката си, за да взема ключа от десницата на Господ, когато Отеческия пламък обви така дланта и пръстите ми, сякаш носех огнена ръкавица. А след това се наведох над златния печат и пъхнах ключа в ключалката, като го завъртях от ляво надясно. Точно тогава светкавични лъчи възлязоха отсрещ златния капак, тъй щото той се открехна, а аз се одързостих да го отворя. И ето, че едно могъщо сияние се въздигна отсрещ отворения златен капак, като се въздигна нагоре в Залата и постепенно се превърна в една огромна сфера. Във височината на сферата аз виждах Небесния Ерусалим. Под него - планетата Земя. А под планетата Земя - дълбоко и мрачно море, прорязано от мрежи, чиито води изглеждаха като гъста черна смола. В лявата част на сферата очите ми съзряха бисерен часовник, в който бисерчетата вместо да падат се въздигаха бавно нагоре от светлата си купчина, преминавайки през стеснен улей, след което заблестяваха като звезди в горната му част. А в дясната част на сферата видях пясъчен часовник, на който пясъчинките

падаха с голяма скорост надолу през улея му, превръщащи се на ръжда в долната му част.

“О, Господи!” - извиках с вълнение аз - “Как да разбирам тази тайна на Века и къде да откроя Свършека?”

В отговор на въпроса ми Исус вдигна Десницата Си и посочи сферата, като ми казваше:

“За да разбереш тайната на Века трябва първом да видиш възрастта на Небето, земята и морето в самата сфера. А след това да проумееш, че двата часовника отмерват сетнината на човешките души до края на Века. Но Аз сега ще направя видима точната линия на Времето, измерваща годините на самия Век. А ти гледай и забележи възрастта на Небето, земята и морето...”

В следващия миг Господ докосна сферата, а там се появи времева линия, тръгваща от най-горния край на сферата и стигаща до най-долния, разграфена по години. Така видях, че на границата между Небето и земята числото беше 33 години. На границата между земята и морето числото вече ставаше 66 години. А в дъното на сферата, което съвпаднаше с дъното на смолистото море числото стигна до 99 години.

Докато гледах самите числа, Господ отново ме попита, казвайки:

“Разбра ли какви са възрастите на Небето, земята и морето, Стефане?”

“Да, Исусе! Възрастта на Небето е 33 години! Възрастта на земята - 66 години! А възрастта на морето - 99 години! Но аз не виждам къде е стотната година, за да бъде пълно наблюдението ми върху Свършека на Века. Защо го няма числото 100, Исусе? Къде е стотната година?”

Отговорът на Исус беше пълен с тайнствена премъдрост:

“Числото 100 го няма, защото в двата часовника все още не е изтекло времето, като съдба за душите, отредена от Всевишния Бог! Едва когато бисерите и песъчинките изтекат през улеите си - едва тогава ще се яви и стотната година, която е Свършекът на Века...”

“Как да разбирам самите часовници, Господи?” - попитах аз с онова настоятелно дръзновение, с което всякога пристъпвах към Престола на Благодатта. А Господ със съкровен Глас ми проговори, казвайки:

“Тези часовници са видима изява на Божията Мъдрост, която е свързана с Божието Предуздание. Разбери бисерния часовник като съдба за душите, които се спасяват в Спасението на Последния Адам. Затова след преминаване през стеснения улей те заблестяват като звезди за вечни векове. Разбери пясъчния часовник като сетнината за душите, които се осъждат в грехопадението на първия Адам. Затова след преминаването през улея си пясъчинките се поръсват като ръжда, изгубили духовната си връзка със Създателя.

Ето затова в левия бисерен часовник душите се въздигат нагоре, а в десния пясъчен часовник - падат надолу...”

“А как, Господи, става възможно за душите от десния часовник да преминат в левия, та да биха се въздигнали в Спасението на Последния Адам, а не да се осъдят в грехопадението на първия Адам?”

“С Вяра в Името Ми, Словото Ми и Възкресението Ми, слуго Мой! И най-вече с Божията Милост която дълго търпи човешкия бунт и грях, като не бърза да пуска душите да преминат през стеснения улей! Но ти знай, че когато дойде мигът на физическата смърт - всеки човек преминава през улея, от който е уловено сърцето му. И този миг се превръща в негов личен земен свършек за Вечността, без значение, че човечеството ще продължи да изпълва годините до Свършека на Века...”

“А значи ли това, Господи, че всички, които не са в Спасението, вече са станали духом на 66 или на 99 години, понеже линията на времето е достигнала тези възрасти като вече покорени?”

“Не, Стефане! Ти като излезеш на улицата в твоя град само старци ли забелязваш или хора от всякакви възрасти? Ето така човек може да намери съдбата си във всяка възраст на тази скала. С това уточнение, че Божиите чеда ще се намерят в годините от 1 до 33 на Небето, а останалите езичници - във всяка възраст по-надолу, която касае земята или морето...”

От думите на Исус в духа ми трепна Скритата Манна, тъй щото споменът от една пророческа книга заблестя в искри пред очите ми. И тогава развълнуван извиках на Исус:

“Ах, Премъдри мой Господи! Слугата Ти си спомни видението от книгата за **“Дните на Злото”**, където Ти ми показа съдбата на една златна чаша, която пада по протежението на един Век. След като напусна Небето тя се напука и потъмня, докато се превърна накрая в ръжда. А в това видение Ти заповяда на Църквата Си да не напуска Святата граница от 33 години. Как по-рано не се досетих за всичко това, а чак сега Скритата Ти Манна ми го припомни?”

Господ се усмихна на думите ми, а след това ми каза:

“Винаги, когато съм ти давал видения, свързани с Божието Предуздание, Аз се явявам за теб като Алфата и Омегата, Началото и Краят, Първият и Последният. Затова и пред вратата на тази Зала блестят буквите “Алфа и Омега”. Не си ли забелязал това?”

“Да, Господи мой! Но един слуга е длъжен да помни всички Святи видения, които е получил от Господаря си!”

“Голям е товарът ти, Верни Мой приятелю! Понеже видението което ти дадох в книгата за “Дните на Злото” е преди близо десет години, а оттогава ти написа още осемдесет и две книги. Никак не се укорявай, но продължи да гледаш тази сфера на Века, защото искам да разбереш цялата му тайна. Годините на Века, които виждаш по линията на Времето, са духовни, а не физични. Запомни, че те не касаят времето, като продължителност, но времето като вътрешно състояние на духа!

Първите тридесет и три години са Зрелостта на Човешкия Син и Моят Образ, който Святият Дух изгражда в сърцата ви. Но както златната чаша потъмня и се напука във видението от **“Дните на Злото”**, напускайки Святата граница от 33, така и човешките сърца потъмняват и остаряват, излизайки от Властта на Светлината и попадайки във властта на тъмнината. А там вече следват годините от 34 до 66. И ако някой пита какво в тази сфера олицетворява земята, то такъв нека знае, че земята олицетворява измамата на пръстта и на червеите, скрити в нея. Това е властта на похотите и съблазните на света, които дяволът пося и в Моята Нива, за да поникнат чрез тях плевелите на блудницата Вавилон. Но в погледа

на Отец, Сина и Святия Дух самата земя е запечатана под името "Содом". А тръните и бодлите всякога остават растения на блудство и нечестие пред Небето и неговите обитатели..."

"А морето, което е под земята, Господи? Какво олицетворява морето, след като неговата възраст тръгва от 67 и стига до 99 години? То не е ли много по-проклето и нечестиво от земята?"

"Да, слуго Мой! Точно така е! Морето в тази сфера е властта на абсолютното зло! Власт, която отговаря на ученията от бездната, които днес приготвят света за възлизането на запустителя, който е човекът-Антихрист, и чийто учител е Авадон - ангелът на бездната! В погледа на Отец, Сина и Святия Дух това море остава запечатано под името "Египет", понеже в него са прострени властните мрежи на ада и погибелта. Мрежи, с които Сатана и Авадон впримчват в умножено беззаконие жителите на целият свят. А ти вече трябва ли да се чудиш какво е числото 100, което е Свършекът на Века?"

В този сублимен миг Скритата Манна възлезе като фонтан от Светлина на устните ми, а аз се чух да казвам:

"Господи мой! 100 е година на човека-Антихрист, а Свършекът на Века е неговата нечестива жетва. Жетвата на Содом и Египет, когато той ще си събере всички плевели, вързани от Твоите ангели на снопове за изгаряне!

Антихрист е с най-голямото число на духовно остаряване, защото числото 100 е свързано със страшното падение и духовна деградация на старовременната змия, която е дявол и Сатана. Той ще се появи като стотна година в дъното на сферата, когато вече ще се е изпълнило числото на спасените души в левия бисерен часовник, а ръждясалите в десния ще си дочакат сетнината в нечестието на змея, звяра и лъжепророка..."

Чул изговореното от мен, Господ се развълнува в Духа Си и силно ме притисна към гърдите Си, тъй щото усетих ударите на Сърцето Му. А след това ми проговори с възможно най-съкровения Глас, казвайки:

"Сега вече си настойник на тайната за Свършека на Века, която стана явна за цялата Ми Църква! И не само тайната на Свършека, но и на Святата граница на Моите 33 години! Но с това книгата не приключва, защото ще ти дам да видиш деветте съдбоносни снопа

от жетвата на човешките души, от които първите три се намират в бисерния часовник, а останалите шест - в пясъчния.

А на всички Мои с пламенна ревност ще кажа:

Бъдете без петно и бръчка в Младостта на Човешкия Син! Защото петната и бръчките свидетелстват за религиозна старост, а не за Небесна Младост! Никога не допускайте общение с плевели в живота си, но се съхранете като жита в Нивата Ми, имайки твърд и непоколебим дух за Мене! Защото идва времето, когато армиите на Архангела Ми Михаил ще съберат всичко, що съблазнява и ще го хвърлят в огнената пещ, за да се сбъдне писаното в Моята притча, че жетварите са ангели. И над кратковременната жетва на Антихриста ще се стовари Жетвата на Божия Яростен Гняв. Но днес, когато същите тези ангели водят битката в Небесните места, за да смачкат претенциите на Сатана, помнете, че в Мечовете на Божиите войни блестят пророческите видения, дадени на пророка Ми, чрез които вдигнах мира между дявола и блудницата и обявих война на всичките му нечестиви духове!

А ти, слуго Мой, виж и запиши следващото Ми видение!"

3. ВИДЕНИЕТО С ДЕВЕТТЕ СЪДБОНОСНИ СНОПА ОТ ЖЕТВАТА НА ЧОВЕШКИТЕ ДУШИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз знаая, че мнозина ще бъдат изненадани от предишното видение, свързано със Свършека на Века. Защото самите ние сме свикнали да измерваме времето най-вече като продължителност, а не като вътрешно състояние на духа. И понеже живеем в тленни тела, то и затова повече се впечатляваме от видимите белези на възрастта, а не от невидимите. Не е никак трудно да си представим как изглежда старецът и как - младежът. Старецът непременно ще е с побеляла коса, с бръчки и петна по лицето, с треперене на ръцете, с отслабнало зрение и слух, а най-вероятно ще бъде и прегърбен, ползващ бастун за придвижване. Младият непременно ще е жизнен, бърз, активен, с гладко лице, силни мускули и остро зрение. На старецът животът ще е тегота и болка. На младият - движение, оптимизъм и удовлетворение. Няма как да сбъркаме, та да приемем стария за млад, а младия - за стар. Но ето, че съществуват духовни реалности на възрастта, за които знаем съвсем малко или почти нищо.

Когато Бог е създавал духовния свят с неговите началства, власти и сили не е имало нито бунт на Сатана и една трета от Небесните ангели, нито грехопадение на Адам и Ева. И в оня момент на духовното сътворение възрастта на всички духовни личности е започнала от самото си начало. Утвърждавани в Божията Светлина и Помазание те в един момент са стигнали своята оптимална духовна сила и способности, за да вършат делата, за които са били създадени. Казано с простички думи - те са стигнали зрелостта на своето стоене и служение към Бога.

Но ето, че в един момент се е случило нещо, което сякаш не е било предвидено. Защото един от Божиите херувими, помазан да засенява, се е възгордял, обръщайки се против Твореца и Създателя си. С голямото си засеняване той е успял да подбуди и една трета от Небесните ангели и да ги накара да одобрят претенциите му да дели върховенство с Бога. И точно тогава Всемогъщият го е отхвърлил от Святия Си Хълм, като го лишил от

Огъня и Святостта Си. Не само него, но и ангелите, които не опазили собственото си благородство и достойнство. Така, с изгубена Святост и лишен от Небесната си висота и призвание, Луцифер паднал на земята заедно с изхвърлените ангели. С наранена гордост и смазано честолюбие от този миг нататък той вече щял да бъде дявол и Сатана, старовременна змия, която не може да се изправи поради падението си.

По-важният въпрос за нас е този:

Какво се е случило в мига на отхвърлянето с духовната възраст на дявола и неговите ангели?

Ясно е, че веднъж отделени от Святостта и Огъня на Отца те вече са изгубили вътрешното си благородство. А точно тогава е започнало и тяхното духовно остаряване, сиреч, постепенната загуба на онова най-оптимално състояние, на което свидетелства младостта. И точно тук по неповторим начин заблестява Мъдростта на Бог Отец, Който изначално е предугадвал както бунта на Сатана и ангелите му, така и грехопадението на първите човещи, подведени от дяволското лукавство. Плод на това Свято Отеческо Предугадване е било определянето на Века. Това са били сто духовни години, в които Отец е разположил раждането, възрастяването, зрелостта, падението, остаряването и смъртта на духовете. И като казвам "смъртта на духовете" нека никой не ме разбира плътски, та да реши, че говоря безумие, понеже всички сме наясно, че духът не умира. Понеже под "смърт" аз визирам състоянието на вечен мрак и вътрешно разрушение зад границата на лудостта. Състояние, което подобава именно на Сатана, понеже за него в Словото е написано, че е **"първородният на смъртта"**. Така непременно стигаме до разбирането, че падналите със Сатана ангели отдавна са на границата от 100 години, а колкото до това, че в предишното видение за Свършека на Века с това число се обвързва само Антихристът, то е поради факта, че видението в сферата ми беше дадено като съдба и пророчество за човешкия род, а пък Антихристът ще бъде човек от плът и кръв, макар и духом да възлиза от бездната.

Сега става ли ти ясно, братко мой, каква е амбицията на демоните?

Запомни я:

Демоните искат да докарат човешките духове до духовната възраст, на която те се намират!

Мрачно му е на злия демон! Ами той иска и на човека да му е мрачно!

Студено му е на злия демон! Ами той иска и на човека да му е студено!

Отчаян е злият демон! Ами той иска и човека да е отчаян!

Няма покой злия демон! Ами той иска и човека да е неспокоен!

Единственият сигурен начин човешкият дух да остане скрит за демоните е да потърси и намери божественото Присъствие на Господ Исус Христос! Намери ли Го - влязъл е след светлата граница от 33, където демоните на Сатана не могат да пристъпят.

Пиша за всичко това, за да стане ясно на читателите ми, че когато Спасителят ни говори за **“Свършека на Века”** в Евангелието, Той няма предвид никакви земни срокове и периоди, но духовни такива. **“Жетвата е Свършекът на Века”** - ни казва Той. И ако искаме да бъдем мъдри и просветени, то нека си направим ясните и верни заключения. Защото още във времето на земната Си Мисия Исус казваше на учениците Си:

“Не казвате ли: Още четири месеца и жетвата ще дойде? Ето, казвам ви, подигнете очите си и вижте, че нивите са вече бели за жетва. Който жъне получава заплата, и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и който сее и който жъне. Защото в това отношение истинна е думата, че един сее, а друг жъне. Аз ви пратих да жънете това, за което не сте се трудили; други се трудиха, а вие влязохте в наследството на техния труд...”¹¹

и още:

“Жетвата е изобилна, а работниците малко; затова молете се на Господаря на жетвата да изпрати работници в жетвата Си...”¹²

Виждаш ли как Господ говори на учениците Си за една предстояща **“жетва”**, която не е в **“Свършека на Века”**, но е още тогава, в тяхното време? Не е ли това жетвата на праведните, които са повярвали Словото на благовестието? Разбира се, че това е жетвата! Жетва на житни класове,

¹¹ (Йоан 4:35-38)

¹² (Лука 10:2)

които Господ прибира в Житницата Си. Какво я различава тогава от последната жетва, която е в **“Свършека на Века”**? Запомни отговора:

Последната жетва при Свършека на Века е жетвата на плевелите, които Божиите ангели са вързали на снопове за изгаряне, и са събрали съвсем малкото житни класове, които ще участват в Грабването!

Затова и заповедта на Господ към ангелите-жетвари е недвусмислена:

“Съберете първо плевелите, и вържете ги на снопове за изгаряне, а житото приберете в житницата ми...”¹³

И ето тук, в повествованието на книгата, ще продължи моят Господ, за да направи разбирането на всички съвсем ясно. Защото аз все така оставах при Него, в Залата на Божието Предуздание, а Той започна да ми говори, като казваше:

“Размишленията за Века, които написа за Моята Църква, са абсолютно верни и правилни, Стефане! Моят Свят Отец наистина създаде Века и постави границите в годините му, които разделят Небето от земята, и земята от морето. Но ти сега забележи как Аз казах в притчата Си, че при Свършека на Века ще заповядам на жетварите Си да вържат плевелите на снопове за изгаряне, а житото да приберат в Житницата Ми. Това не иде ли да ти покаже, че твоят Господ има една жетвена кампания, която не е човешка, понеже жетварите са ангели?”

“Точно така е, скъпоценен мой Спасителю! И това прави последната Жетва твърде съдбоносна, понеже ангелите не биха допуснали грешките, които са правили през последните двадесет века земните жетвари. Те ясно виждат кое сърце на какъв дух е, и на коя година от Века се намира!”

“Съвършено точно заключение, слуго Мой! А като знаеш от своя Господ, че в Свършека на Века се подвизава Архангел Михаил и армиите му, то можеш да бъдеш съвсем сигурен, че той ще извърши всичката Воля на Господаря си и непременно ще върже плевелите на снопове за изгаряне, както и сноповете на последното Ми Жито, което ще участва в грабването.

¹³ (Матея 13:30)

А ти сега виж видението, което ти давам. Защото ще докосна с Меча Си сферата на Века и ти сам ще видиш как ангелите на Михаил ще извършат Святата Ми повеля...”

В следващия миг Исус извади светкавичен Меч от Мантията Си и с него прободде самата сфера на Века, като острието докосна Небесния Ерусалим. Така върху самия връх на Меча се събраха армиите на Архангел Михаил, а Господ придвижи Меча Си надолу към земята. И когато Мечът вече докосваше земните места, вълни избухнаха отсред него, тъй щото десетки хиляди легиони от ангели се разпръснаха на вълни по цялата планета. И там, на територията на земята, започна жетвената кампания на Михаил. Така съвсем скоро забелязах как три снопа от събрани плевели бяха поставени един под друг в десния пясъчен часовник на Осъждението, а други три снопа от събрано жито бяха поставени от ангелите един под друг в левия бисерен часовник на Спасението...

Точно тогава Господ премести Меча Си от земята върху морето, тъй щото армиите на Михаил последваха движението му. И като се пръснаха отново на вълни, преминаха в сред водите му открай до край, стигайки до самото му дъно. Така ангелите вързаха отсред самото море още три снопа с плевели, които поставиха под първите три снопа в десния часовник на Осъждението. А тогава Исус отново ми проговори, като казваше:

“Ето, слуго Мой! Ти вече видя жетвената кампания на Михаил и армиите му. Кажи Ми тогава какво се случи в самата сфера на Века...”

“О, Господи мой! Останах без дъх от това най-свято видение, в което Твоят Меч даде сигнал на Божиите ангели, за да започнат последната жетва, която е Свършекът на Века. Ангелите преминаха по лицето на земята и събраха Содомските плевели на три снопа, които поставиха в пясъчния часовник на Осъждението. А след това жетварите на Михаил събраха и малкото Ти останало жито в три снопа, които поставиха в бисерния часовник на Спасението. Но Ти Господи, точно тогава насочи Меча Си към Авадонското море, тъй щото ангелите преминаха през водите му и стигнаха до самото му дъно, като събраха три снопа от Египетски плевели, които поставиха под Содомските плевели в пясъчния часовник на

Осъждението. Така сега очите ми виждат как след Жетвата бяха събрани девет снопа човешки души. Трите - житни, и останалите шест - плевели...”

“Съвсем точно си забелязал цялата Жетва, Стефане!” - ми каза Исус и продължи:

“Нека сега двамата с теб видим как тези снопи се разполагат по години във Века. Защото на всеки сноп се падат по единадесет години, за да бъде изпълнен целия Век до явлението на човека-Антихрист...”

Ето, че Господ отново докосна сферата, а там се появи линията на Века, разграфена на всичките си сто години. И Исус, като я премести към левия бисерен часовник на Спасението, постави я до сноповете с жито. Така първият житен сноп стигна до 11 години. Вторият житен сноп - от 12 до 22 години. Третият житен сноп - от 23 до 33 години. А тогава Той ме попита:

“Как разбираш духовната възраст на Моите спасени жита? Защо първият сноп стига до 11 годишна възраст, вторият - до 22 години, а третият - до 33?”

Светлината в устните на Господ беше толкова силна, щото Скритата Манна мигновено изпълни духа ми, а аз Му отговорих, казвайки:

“Господи мой, Който Си Премъдростта на Отца! Ти Си показвал тази линия на времето и на Апостола Си Йоан! А ключът за разбирането е в неговото първо послание, където той се обръща към всеки от трите житни снопа.

“Пиша вам, дечица, защото ви се простиха греховете заради Неговото Име...” - каза той на тези, които достигаха 11 години.

“Писах вам, младежи, защото сте силни, и Божието Слово пребъдва във вас, и победихте лукавия...” - каза той на тези, които достигаха 22 години.

“Писах вам, бащи, защото познавате Този, Който е отначало...” - каза той на тези, които достигнаха до Твоята зрялост, Исусе!”

За втори път Господ се развълнува в Духа Си, а очите Му се изпълниха със сълзи. И тогава Той ми каза:

“Знаеш ли колко века тази тайна на Века е стояла заключена и покрита, а Господ твоят Бог е търсил сърца, на които да я открие? Знаеш ли колко пъти на Небето Йоан е нудел Сърцето Ми, за да възлея най-дълбоките глътки от Скритата Си Манна! Но кой би могъл да изпие най-дълбокото, ако преди това не е изпил по-плиткото? Казвам ти, слуго Мой, че дори не можеш да предполагаеш с колко Свята привилегия те е дарила Троицата и колко голяма е наградата ти в небесните места.

Но Аз сега нека да преместя линията на времето върху десния пясъчен часовник, за да видиш духовните възрасти на останалите шест снопа. Защото при посочване от Меча Господен - всеки сноп ще яви символа на духовната си възраст...”

С неизразимо вълнение гледах на моя Господ, който премести линията на Века върху десния пясъчен часовник, където се явиха духовните възрасти на останалите шест снопа. Така върху първия сноп от плевели се явиха годините от 34 до 44. Върху втория сноп се явиха годините от 45 до 55. Върху третият сноп се явиха годините от 56 до 66. А тогава Господ ми даде знак да не гледам възрастите по-надолу, защото искаше да насочи вниманието ми първом върху трите снопа от Содомски плевели. Ето, че Мечът Господен докосна първия сноп, с годините от 34 до 44, а над самия сноп се яви символ с отворено око. И докато го гледах, Исус ме попита:

“Какво е това отворено око, Стефане? Толкова е близо до годините на Спасението и Зрелостта Ми, но все пак достатъчно измамно, за да е вълн от Царството? Кое е това око, с което бяха измамени всичките народи, та го помислиха за Божия зеница, без да изпитат духа му?”

“О, Господи мой! Без всякакво съмнение това око е духът на Езавел, която нарича себе си пророчица, но мами и прилъгва християните да блудстват и да ядат идоложертвено! Именно нейните чародеи и теолози мамиха света с грима ѝ, като подлъгаха човеците да приемат светския прочит и тълкувание на Божието Слово...”

След тези мои думи Гласът на Исус стана гневен и страшен. И Той с огнени пламъци в очите Си ми проговори, като казваше:

“Няма ли в Деня на Страшния Съд този сноп от души да се намери като най-окаян и нещастен, понеже са били съвсем близо до границите на Светлината - на една буква разстояние, която не се е превърнала в Свят Дух? Не са ли тези най-страшните ти и непримирими противници, понеже ти си в Зрелостта на своя Господ, а те - само на година от теб под властта на тъмнината? И да се чудиш ли защо десетгодишната ти тъмница премина като ветрища от чародейства, хули и опозоряване? Но ти виж сега как Мечът Ми ще докосне втория от Содомските снопи с годините от 45 до 55, за да се яви символът на духовната му възраст...”

След тези думи Господ докосна нечестивия сноп с Меча Си, а върху събраните плевели се появи издължен остър зъб, по който се стичаха капчици неизсъхнала още кръв. И докато аз гледах с ужас към проклетия символ, Исус ме попита:

“Какъв е този остър и кървав зъб, слуго Мой? Какъв е този зъб, който не престана да насилства, разкъсва и заплашва по земята? Какъв е този страшен зъб, който съблазняваше плевелите да съгрешават самоволно, та да считат за празно нещо проляната при Завета Кръв на Агнеца? Какъв е този зъб, който събираше пастири наемници, които като виждат, че идва вълка - бягат и го остават да разкъса стадото?”

“О, Исусе! Драгоценен Агнецо на сърцето ми! Този остър и кървав зъб е духът на Корей. Дух на нечестивата дързост против Божия Суверенитет. Духът, който възбуди всичките пастири-наемници против слугата Ти, та яростно да ми враждуват и да надъхват измамените си паства, та да ме проклинат...”

“А къде ще се явят тия, които ходят по пътя на Каин, впускат се във Валаамовата заблуда и погиват в Кореевото упорство? Или как остарелите от 45 до 55 години да биха се върнали в Младостта на Човешкия Син? Ще станат ли днес вълците агнета дори и да ги пресрещна на пътя към Дамаск, когато дяволът ги е научил да пият човешка кръв? Ще станат ли агнета, Стефане, в това време на умножено беззаконие?”

“О, Свети Спасителю! Бих Ти отговорил само с думите на Твоя ангел от Откровението, който точно за тях каза:

“Праведен си Ти, Пресвети, Който си, и Който си бил, загдето си отсъдил така; понеже те проляха кръв на светии и на пророци, то и Ти си им дал да пият кръв. Те заслужават това...”¹⁴

“Да, слуго Мой! Те заслужават всичко това! Но ти виж как Мечът Господен ще докосне третия сноп с плевели под другите два. Защото неговите години са от 56 до 66 и той твърде много е остарял, за да има каквато и да било надежда за обръщане и покаяние...”

Погледнах към Меча Господен, който се придвижи надолу по пясъчния часовник и вече посочваше третия сноп плевели, върху които се появи златна монета, която се въртеше около долния си край. А Спасителят отново ме попита:

“Коя е тази златна монета, слуго Мой! Коя е тази монета, която се върти и хипнотизира всичките плевели, които я гледат, тъй щото не могат да свалят поглед от нея?”

“О, Свети Господи! Тази монета е духът на Мамон! Духът на алчността и сребролюбието! Духът на търговците и църковните банкери! Духът на тридесетте сребърника на Юда Искариотски! Всеки, който е бил подмамен от блясъка ѝ, отива да се насади в нивата Акелдама, за да бъде и остане завинаги чужд на Твоето Царство, на Твоят Свят Пример, на Твоето Слово и Завет, на Твоето Спасение и Небесно Царство!”

“Верни и Истинни са думите ти, пророко на Сион, както би ги изрекъл слуга, който е Верен и Истинен! Няма друго поколение и други плевели, които да са те отхвърляли с такова сърдечно презрение, с което те отхвърлиха плевелите от този проклет сноп. От снопите на Содом - те са най-гнусните, най-отвратителните и най-разрушените. И за тях се пазят най-дълбоките и изострени скали в огнения пъкъл.

Скубачът на злато е оковал сърцата им и ги е превърнал във вечни пленници на безмерното дяволско лукавство! Никой от тях

¹⁴ (Откровение 16:5-6)

не удържа Моето изпитание на високата планина, но всеки от тях се прегърби от поклони пред тъмната мантия на Сатана, за да ги владеят всякога змиите на алчността и сребролюбието.

И ето така приключват изобличенията Ми към първите три снопа от плевели, вързани за изгаряне в огнената пещ. Но Аз сега ще посоча с линията на Века и другите три снопа от поколенията на Египет. А ти, слуго Мой, гледай как ще се явят възрастите им...”

Застанал пред сферата на Века, Исус протегна десницата Си, като докосна възрастовата линия, тъй щото мигновено се появиха годините и на последните три Египетски снопа. Така върху първия сноп се явиха годините от 67 до 77. Върху втория сноп се появиха годините от 78 до 88, а върху третия най-долен сноп годините бяха от 89 до 99. И докато аз гледах към плевелските снопи, Господ отново ми проговори, като казваше:

“Наблюдавай, слуго Мой как с Меча Си ще посоча първият сноп от Египетските плевели, защото върху него ще се появи символа му...”

Със съвършено внимание погледнах към Меча на Спасителя, който докосна първия сноп с годините от 67 до 77. А тогава върху плевелите се появиха два символа, които представляваха слънце и полумесец със звезда до него. И докато аз още гледах, Исус ме попита:

“Какво е това слънце с полумесеца и звездата до него, които имат такава властна сила да състаряват и убиват човешките души? Кои са тези учения, които претендират да са боговдъхновени, но произхода им е от бездната на Авадон?”

“О, Господи мой! Това са източните религии на ангела на бездната - Джайнизъм, Индуизъм, Будизъм, Шинтоизъм и Кришна, основани на култ към слънцето, както и религията Ислям, чийто символ е полумесецът със звездата...”

“А ще сполучат ли поклонниците на тези религии да избегнат Осъждението, след като Жетвата на Архангел Михаил ги е посочила за плевели?”

“Не, Спасителю мой! Те ще останат вързани от Авадонската лъжа, която са приели за Истина и сетнината им ще бъде в реката Тигър...”

“Точно така е, слуго Мой! И ето затова духовната възраст на Авадонските поклонници е толкова голяма. Те са в плен на скакалци и ще останат техни пленници, ако категорично не се отрекат от вярата в източните лъжеучения. Нито Буда, нито Шинто, нито Джайна, нито Кришна, нито Мохамед ще спасят когото и да било от ревностните си поклонници. Защото плевелите в този сноп са жита, прегорели от източния вятър на най-разрушителните религии. Но ти виж как Мечът Ми ще посочи втория от Египетските снопове, за да се яви символът му...”

Отново гледах как Мечът Господен посочва втория сноп с годините от 78 до 88, когато върху него се появиха звезди, уловени в мрежа. А Исус пак ме попита:

“Какви са тези звезди, уловени в мрежата, Стефане! Коя е мрежата и какво представляват звездите в нея?”

“О, мой Премъдри Учителю! Звездите, които са уловени в мрежата, са дванадесетте съзвездия на Зодиака, а мрежата, в която са уловени, е астрологията, като най-погубително лъжеучение от бездната. Плевелите от този сноп са твърде разрушени и опустошени във възрастта си, защото са доверили сърцата си на смолиста лъжа, която ги държи завинаги слепени със страшната Авадонска мерзост...”

“А не търсят ли тези одъртели плевели същата тази мерзост с всичката вяра в сърцата си? Не слухтят ли всеки ден за зодиите и хороскопите си? Не попиват ли жадно всеки шум на скакалците, който им говори за НЛО, за извънземни, за послания в житни кръгове. А защо точно в житните ниви Авадон върши знаменията си, слуго Мой?”

“О, Исусе! Ангелът на бездната прави всичките си лъжливи знамения в житните кръгове, за да измами най-остарелите плевели, че са жито от избрани и посветени. Тъй щото те никога да не се замислят до какво дъно на духовното си падение са стигнали...”

“Ами точно затова се намират като сноп от Египетски плевели в сетнината на Осъждението. Защото тези са, които ще бъдат най-възторжените посрещачи на Антихриста, понеже са много близко

до Свършека на Века. И над тях Аз ще подействам с Яростен Гняв, за да им определя чудовищен дял от огън и жупел. Но ти, пророко Господен, виж символа, който ще се появи върху третия най-долен сноп, който е най-посветен и отдаден на дяволската кауза за идещия Антихрист. Защото плевелите в него са вдъхновителите на новия световен ред...”

С вълнение, което не мога да опиша, аз погледнах към Меча Господен, който премина върху най-долния сноп в часовника на Осъждението, когато върху плевелите се появи сребърен пергел, който се въртеше и правеше кръгове, забит около оста си. А Господ с твърде Свещен Гняв в Гласа Си ме попита, казвайки:

“Какъв е този пергел, който се върти и прави кръгове около оста си? Каква е ненаситната му амбиция? Не е ли тази - да се разкрачи и направи един най-голям кръг, с който да покори целия свят, та да го подари на вдъхновителите си Авадон и Луцифер?”

“О, Господи мой! Този пергел е символът на масоните и масонските ложи, пръснати по целия свят! Те работят, за да възцарят епохата на Антихриста, епохата на Луциферианството, епохата на Ню-Ейдж! Те са зидарите, които отхвърлиха Тебе, Крайъгълният Камък на Спасението, и решиха да поставят за камък звяра, който възлиза от бездната?”

“А не предупредих ли Аз в Евангелието, че всеки, който падне върху Тоя Камък - ще се смаже? Не заявих ли, че всеки, върху когото падне Камъкът - ще го пръсне? И да се плашат ли Моите Верни чада от плевелски сноп, който е по-разрушен и помрачен във възрастта си от всичките други преди него? Но ето, заявявам против плевелите в този сноп, че до един ще рухнат и ще се сипят като ситна ръжда и пепел, която Вятърът на Славния Ми Михаил ще отвее, та никак да не устоят в Деня на Божия Яростен Гняв!

И стигнал със слугата Си Стефан до последната стотна година, която е Свършекът на века, Аз предупреждавам цялата Си Църква, и всичките Си люде - Звани, Избрани и Верни!

Пазете тази книга като зениците на очите си и я помнете като деня на раждането си! Защото днес ви посветих чрез пророка Си в

**най-дълбоката от Небесните тайни - тайната за Свършека на Века!
Тайната, която да ви направи повече от победители над дявола и
омразните му духове!**

**Останете завинаги в Святата Ми граница от тридесет и три
години, и не напускайте Божията Светлина! Бъдете чисти и Святи,
без петно и бръчка до Мига, в който ще преминете през Портите на
Сион, за да се намерите в Славата на Алфата и Омегата, като
звезди, които блестят за вечни векове!**

**Вас, приятелите на слугата Ми, сега запечатам във верния стих
за победителите над дявола, който гласи:**

**“А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на
своето свидетелстване; защото не обичаха живота си до толкоз,
щото да бягат от смърт. Затова, веселете се, небеса и вие, които
живеете в тях...”¹⁵**

**А неприятелите на пророка Ми, които не се покаят за злите си
дела, запечатвам в неизменимата съдба, която ще ги постигне сред
сноповете на Содом и Египет с истинските думи, които гласят:**

**“Но горко на вас, земя и море, защото дяволът слезе у вас
много разярен, понеже знае, че му остава малко време...”¹⁶**

**Аз, Съкрушителят на ада и бездната, дадох тези най-святи
видения на пророка Си! Аз ги изговорих! Аз ги изрекох!”**

¹⁵ (Откровение 12:11-12)

¹⁶ (Откровение 12:12)